

Předběžné otázky

- A) Použije se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES⁽¹⁾ ze dne 29. června 2000, s ohledem na bod 13 odůvodnění této směrnice, na systém hrazení spoluúčasti státu na ceně léčiv poskytovaných příjemcům Národní zdravotní služby zřízené nařízením s mocí zákona č. 242-B/2006 a upravené nařízením č. 3-B/2007?
- B) Pokud bude výše uvedená směrnice použitelná, lze z článků 5 a 6 nařízení s mocí zákona č. 242 B/2006 vyvodit závěr, že existuje předem sepsaná běžná smlouva, která by mohla spadat do působnosti čl. 3 odst. 1 písm. b) výše uvedené směrnice, vzhledem k tomu, že je možné k této smlouvě přistoupit či od ní odstoupit podle toho, zda jsou poskytována léčiva?
- C) Jsou článek 8 nařízení s mocí zákona č. 242-B/2006 a články 8 a 10 nařízení č. 3-B/2007 v souladu se směrnicí [...] 2000/35 [čl. 3 odst. 1 [písm. b)] bod i)] v rozsahu, v němž stanoví měsíční fakturaci?
- D) Lze mít za to, že článek 10 nařízení č. 3-B/2007 ze dne 2. ledna 2007 spadá do působnosti čl. 3 odst. 2 výše uvedené směrnice v rozsahu, v němž stanoví platební lhůtu k desátému dni měsíce následujícího po měsíci přijetí faktury?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst L 200, s. 35)

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2016 Dextro Energy GmbH & Co. KG proti
rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. března 2016 ve věci T-100/15, Dextro Energy
GmbH & Co. KG v. Evropská komise**

(Věc C-296/16 P)

(2016/C 287/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dextro Energy GmbH & Co. KG (zástupci: M. Hagenmeyer a T. Teufer, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. března 2016 ve věci T-100/15.

V případě, že bude rozhodnuto o opodstatněnosti kasačního opravného prostředku, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby bylo v plném rozsahu vyhověno návrhovým žádáním v prvním stupni, tedy:

1. zrušit nařízení Komise (EU) č. 2015/8⁽¹⁾ ze dne 6. ledna 2015 o neschválení určitých zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí;

2. uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka nejprve Tribunálu vytýká, že uplatnil nepřesné kritérium posouzení:

Tím, že měl Tribunál za to, že způsob, jakým žalovaná v prvním stupni uplatňuje svoji posuzovací pravomoc v oblasti „velmi složitých vědeckých a technických skutečností“, podléhá pouze přezkumu zneužití, se bez dalšího vzdal široké působnosti přezkumu výkonu posuzovací pravomoci. Tento přezkum přitom přísluší Tribunálu a Soudnímu dvoru. Posouzení Tribunálu a Soudního dvora se neomezuje na pouhý přezkum zneužití, kterých se případně žalovaná v prvním stupni dopustila při výkonu své posuzovací pravomoci. Naopak, unijnímu soudu přísluší zkoumat, zda žalovaná v prvním stupni vyložila správným způsobem požadavky unijního normotvůrce uvedené v čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006 a zda na základě těchto ustanovení uplatnila svoji posuzovací pravomoc správným způsobem. Soudní přezkum se musí rovněž týkat veškerých forem zneužití pravomoci. Tento přezkum nebyl proveden z důvodu hierarchizace a nesprávného posouzení „jiných opodstatněných a pro danou záležitost důležitých faktorů“.

Navrhovatelka mimoto uplatňuje porušení čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006, přičemž uplatňuje tři důvody kasačního opravného prostředku:

Zprvé má za to, že odmítnutí povolit sporná zdravotní tvrzení spočívá na nesprávných posouzeních, kterých se žalovaná v prvním stupni dopustila. Toto stanovisko podle ní plyne především z hierarchie stanovené v čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006 týkající se opodstatněných a pro danou záležitost důležitých faktorů. Jakékoliv zohlednění opodstatněného a pro danou záležitost důležitého faktoru nemůže odůvodnit, aby nebylo přihlédnuto k objektivně správným a vědecky dostatečně podloženým informacím. Podle navrhovatelky z bodu 17 odůvodnění plyne, že tyto faktory nemohou být „hlavním aspektem“, na nějž je nutno brát zřetel v rámci rozhodnutí o schválení. „Hlavním aspektem, na nějž je nutno brát zřetel“ ohledně zdravotních tvrzení, by mělo být „vědecké zdůvodnění“. Tuto hierarchizaci lze nalézt rovněž v čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006. Stanovisko úřadu v ní figuruje na prvním místě.

Zadruhé, navrhovatelka má za to, že žalovaná v prvním stupni neuplatnila správně svoji posuzovací pravomoc, kterou jí poskytuje čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006, jelikož nesprávně vycházela ze zásady, že tvrzení navrhovatelky mohou vyslat „spotřebitelům rozporuplný a matoucí signál“. Podle ní uvedení prokázaných účinků glukózy neznámá, že by bylo třeba konzumovat či dokonce více konzumovat cukr ani že neexistuje žádné doporučení třetích osob nabádající k omezení jeho spotřeby. Nelze tedy hovořit o rozporu, zejména pak, jedná-li se o aktivní muže a ženy v dobrém zdravotním stavu a vytrvalostně trénované, specificky uvedené v žádostech.

Zatřetí, navrhovatelka má za to, že žalovaná v prvním stupni se v rámci čl. 18 odst. 4 nařízení (ES) č. 1924/2006 dopustila jiného nesprávného posouzení tím, že měla nesprávně za to, že tvrzení navrhovatelky jsou nejednoznačná a klamavá. Aby byl průměrný přiměřeně pozorný a informovaný spotřebitel uveden v omyl, musela by být zdravotní tvrzení navrhovatelky lživá. Tak tomu přitom ale právě není.

Navrhovatelka navíc uplatňuje porušení zásady proporcionality:

Navrhovatelka má za to, že žalovaná v prvním stupni tím, že odmítla schválit její zdravotní tvrzení, porušila zásadu proporcionality. Podle ní je žalovaná v prvním stupni při výkonu své posuzovací pravomoci jakožto unijní orgán povinna dodržovat zásadu proporcionality stanovenou v čl. 5 odst. 4 prvním pododstavci SEU. Obecné zásady totiž dle ní v projednávaném případě neukládaly odmítnutí žádostí, ale nanejvýš doporučovaly zvláštní podmínky použití a pravidla označování jakožto méně přísné opatření. Navrhovatelka má za to, že je mimoto třeba zohlednit skutečnost, že i z pohledu zdraví a výživy nepředstavuje úplný a bezvýhradný zákaz objektivně správných a vědecky dostatečně podložených informací, plynoucích z odmítnutí schválení, opatření vhodné pro dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitelů.

A konečně, navrhovatelka uplatňuje porušení zásady rovného zacházení:

Navrhovatelka má za to, že odmítnutí povolit požadovaná zdravotní tvrzení zcela zjevně porušuje rovněž zásadu rovného zacházení. Podle ní žalovaná v prvním stupni zachází odlišně se schválenými týkajícími se srovnatelných situací, přestože neexistuje jakýkoliv objektivní důvod odůvodňující nerovné zacházení.

(¹) Úř. věst. 2015, L 3, s. 6.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 30. května 2016 – Solar Electric Martinique v. Ministre des finances et des comptes publics

(Věc C-303/16)

(2016/C 287/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Solar Electric Martinique

Žalovaný: Ministre des finances et des comptes publics

Předběžná otázka

Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládá otázka, zda prodej a instalace fotovoltaických panelů a solárních ohřívačů vody na budovy nebo s cílem zásobovat budovy elektřinou nebo teplou vodou představují jediné plnění, které má povahu stavebních prací ve smyslu čl. 5 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 šesté směrnice ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (¹), nyní čl. 14 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 směrnice ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (²).

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. června 2016 – Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-314/16)

(2016/C 287/20)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: Z. Malušková a J. Hottiaux)

Žalovaná: Česká republika